

De Ontevreden Hond

De Ontevreden Hond

Quinten De Coene

Auteur: Quinten De Coene

Tekst: © Quinten De Coene

Coverillustratie: 'Jardin des Plantes' (2015) © foto: Quinten De Coene

Geen enkele inhoud van dit boek mag vermenigvuldigd of gekopieerd worden zonder schriftelijke toestemming van de auteur, op straffe van gerechtelijke procedure.

Slakkenmens

1.

Slak
Verlaat
Huis
Barst
Uit
Schelp

Waant
Zich
Leeuw

Zo begin ik
Lezer

Het
Huis
Is
Verlaten
Zij vreten
Naakt
Spiralen
In de rozentuin

Er werd vannacht een kruising geboren

Uit twee dieren

Van elk een ander ras

Wij noemen het vroege zon

Die belooft van warmte

De slak

Kruipt

Waar de hand

Niet kan

(geduld zijn zijn tanden)

Het licht gaat uit
De deuren kraken
Onder slot
De bakstenen praten nu
Van mensen
Kussen
Nu het eindelijk stil is

Wij
Zijn een grief
Een giftige zwam
In ons
Hoofd – gerecht
Wij zijn een deken
Ik dek je toe tot over het hoofd
En zet geen wekkers meer
Wij zijn kijken
Naar de achterzijde
Van je slapend hoofd
Wij zijn het vraagteken
Aan het einde van de zin

(woordenlam)

(wij spreken haar niet uit)

Wij zijn het krijt
Dat tekent
Jouw trekken
In stof
Wij zijn
Niet in de buurt komen
Afvragen waarom winters spreken
Wij zijn het mes
Dat walst rond de schil van
Het hart

Een slakkenhuis voor ons

Jij

Je was ooit een wilg

Tot je omver

Viel

Zij hakten

Je baarmoeder

Tot kist

Waarin ik nu

Mijn warmte verstop

Je blijft voor mij

Nog steeds

Boom

Waar anderen

Hout

En

De slak

Houdt van

Regen

Ik ben

Geen slak

Ik ben

Een slak

Des mensen en

Kruip traag

Richting

Zon

En slaap richting maan

De slak
Voelt pijn
Maar
Schreeuwt
Nooit

De slak
Brandt op
In stilte

Blind
Is de worm
Die hetzelfde lot
Vergaat
De slak dat ben jij
De worm weet ik niet
Misschien de postbode
Weet van
Meisjes
Zeker jij
Zieker zij
Zij
Slikt

Me

Op

Wanneer

Ik

In

Haar

Ben

Leef

Ik

Op

Verteer

Ik

Tot

Secret

Elke

Ochtend

Is

Koud

Eens

Je

De

Baarmoeder

Van

Baksteen

Verlaat met

Onderweg een ekster

De ekster

Eet escargots

De ekster

Is de duivel

Ik ben schuldig

Zij wachten

Schrokken

Mijn lijk

Naar binnen

Eens zon schijnt is er geen slak meer veilig

2.

Slakkenliefde

Het duurt

Traag

Voor wij

Van elkaar

Houden

Echt

Houden

Het duurt

Een leven

Twee levens

Voor wij

Elkaar zijn

Het duurt

Evenveel

Graven

Voor de rest

Dit weet.

Triest Is het Lot Van

Denken

Geen mens Die Het Zal

Horen

Ofte

Het

Is